

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Explain how Aristotle's opinion regarding the eternity of the universe runs counter to the viewpoint of the Torah.
2. What specific *mitzva* embodies this doctrine?
3. According to Maimonides, what does the word *bara* mean? How does that differ from Rashi's definition?
4. According to Ramban (Nachmanides), what do the words *tohu vavohu* mean?
5. According to R. Yehudah HaLevi, when did the first day start?

This and much more will be addressed in the fourth lecture of this series: "The Beginning of Time".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XI Lecture #4

THE BEGINNING OF TIME

I. *Chidush HaOlam* - Creating a new world

A.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: בראשית א:א

In the beginning G-d created the heaven and the earth. **Genesis 1:1**

B.

(1) והנה משה רבינו ע"ה שאל שתיים אלה (שמות לג) הודיעני נא את דרכך הוא החלק האפשר, והושב בזה אני אעביר כל טובי על פניך (שם), הראני נא את כבודך הוא החלק הנמנע, והושב בזה לא תוכל לראות את פני. והנה שתיים אלה כשם שחייב אדם ומצוה עליו להמנע מחקור החלק הנמנע, כן מצוה וחובה עליו לדרוש ולחקור על החלק האפשר, כי בזה יתרצה עבד אל אדוניו ונדענו מתוך פעולותיו ועל כן חייבה החכמה שתתחיל התורה בחדוש העולם להגיד לעמו כח מעשיו. ומפני שכל שרשי האמונה נסמכים ונשענים על אמונת החדוש, כי החדוש מופת על ההשגחה וההשגחה מופת על גודל הנבואה ועל אמתת עונש ושכר, וכל העקרים הגדולים האלה מתבארים מן הפרשה הזאת, הודיענו תחלה כי העולם מחודש נברא יש מאין אחר שהיה ראשיתו תהו ובהו ברא כל הנמצאים בששה ימים ובששי ברא אדם והשגיח עליו בג' ענינים בכריאה וביצירה ובעשיה, וצוה עליו במצות עשה ובמצות לא תעשה, וכל זה עדות ומופת גמור על ההשגחה ועל הנבואה, כי ידבר ד' את האדם ויצוה עליו לעשות מה שירצנו וימנע ממנו מה שירחיקנו, ועם זה נתבאר השכר והעונש לצדיק ולרשע, נתבאר השכר שהניחו בגן עדן בהיותו זכאי באמרו (בראשית ב) ויניחוהו בגן עדן, ונתבאר העונש כחטאו שגרש אותו משם הוא שנאמר (בראשית ג) ויגרש את האדם, וגם נתבאר העונש לקיין על הרציחה והשכר לחנוך שהתהלך עם הא-להים, גם עונש אנשי דור המבול על מעשה הזנות והוא שהביא עליהם המבול, והשכר לנח הצדיק אשר מצא חן בעיני ד' וניצל, הא למדת שכל העקרים העצומים האלה נמשכים מאמונת חדוש העולם וכל התורה כלה מיוסדת ובנויה עליהם, וכל אחד ואחד מחייב את חברו, חדוש העולם מחייב ההשגחה וההשגחה מחייבת העונש והשכר ומחייבת את הנבואה ומתוך הנבואה תבא התורה, ואם כן מוכרח היה להתחיל התורה בחדוש העולם, וזהו שכתוב בראשית ברא א-להים את השמים ואת הארץ: הקדמת רבינו בחיי לפרשת בראשית

Behold, Moshe Rabbainu, of blessed memory, requested two things of G-d: "Please give me knowledge of Your ways," (Exodus 33:13) which is that portion of knowledge which is possible to attain, to which He responded (Ibid. 33:19), "I will make My goodness pass before you" [and] "Show me Your glory" (Ibid. 33:18), which is impossible to attain, to which He responded, "You cannot see My face." (Ibid. 33:20) Regarding these two requests, just as one is required to refrain from inquiring into that which is forbidden, so too there is a *mitzva* and a requirement to inquire and research into that area of knowledge which is humanly possible to attain, for with that the servant will find favor in

the eyes of his Master and we can know Him through His actions. That is why [Divine] wisdom required the Torah to begin with the “*Chidush HaOlam*” - the newness (creation) of the world, to relate to His people the power of His works. (See Psalms 111:6)

[In addition, the Torah began with “*Beraishis*”] because all of the foundations of the faith are supported by the faith in *Chidush HaOlam* - the newness (creation) of the world, for the newness of the world is a proof of Divine Providence. Divine Providence is in turn a proof of the great place of prophecy and the truth to punishment and reward. All of these important principles are clarified in this *Parshah* (section). First of all, He informed us that the world was recently created from a state of nothingness. After it had first gone through a state of *tohu vavohu* (formlessness and void), He created all of existence in six days. On the sixth, He created man and interacted with him on three levels: creation, formation, and refinement and commanded him to observe a positive commandment and a negative commandment. All of this is a testimony and an irrefutable proof to Divine Providence and prophecy, that G-d speaks to man and commands him to fulfill that which G-d desires and forbids him to do that which G-d wants man to avoid. This *Parshah* also clarifies the concept of reward and punishment to the righteous and the wicked, because He placed him in *Gan Eden* (the Garden of Eden) while he was worthy, as it is stated (Gen. 2:15), “And He placed him in *Gan Eden* . . .” Punishment is clarified in the *Parshah*, as [Adam] was driven out of there when he sinned, as it is stated (Gen. 3:24), “And He drove out Adam (man) [from the Garden].” The *Parshah* also explains the punishment of Cain for the murder [of his brother] and the reward to Hanoch, for he walked with G-d (Gen. 5:22), and also the punishment of the generation of the Flood due to their immorality, the reason that the Flood was brought against them, and the reward of Noah, the *tzaddik* (righteous person) who found favor in the eyes of G-d and was saved. You can clearly see that all of these major principles flow from the belief in the newness of the world and the entire Torah is founded and built upon it. Each one logically leads to the other. *Chidush HaOlam* - the newness of the world logically leads to a belief in Divine Providence. [The belief in] Providence logically leads to the belief in punishment and reward and logically leads to prophecy which leads to Torah. Accordingly, the Torah had to start from *Chidush HaOlam*. This why the Torah wrote: In the beginning G-d created the heaven and the earth. (Genesis 1:1) **Preface to the commentary of Rabbainu Bachya to Beraishis**

(2) אנכי ד' א-להיך הדבור הזה מצות עשה, אמר אנכי ד', יורה ויצוה אותם שידעו ויאמינו כי יש ד', והוא א-להים להם, כלומר הווה, קדמון, מאתו היה הכל בחפץ ויכולת, והוא א-להים להם, שחייבים לעבוד אותו ואמר אשר הוצאתיך מארץ מצרים, כי הוצאתם משם תורה על המציאות ועל החפץ, כי בידיעה ובהשגחה ממנו יצאנו משם, וגם תורה על החדוש, כי עם קדמות העולם לא ישתנה דבר מטבעו, ותורה על היכולת, והיכולת תורה על הייחוד, כמו שאמר (לעיל ט:יד) בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ וזה טעם אשר הוצאתיך, כי הם היודעים ועדים בכל אלה: רמב"ן לשמות כ:ב

“I am the L-rd, your G-d, . . .” (Ex. 20:2) This statement is [actually] a positive commandment. “I am the L-rd” guides and commands them to know and believe that there is a G-d and that He is their G-d. That is to say that there is a Being that preceded [all the other forms of existence], Who is the source of everything through His will and power, and He is their G-d, for they are required to serve Him. It is stated [further in that verse,] “who took you out of the land of Egypt,” for their exodus from Egypt serves as an

instruction to us about His existence and His will, for it was due to His knowledge and Providence that we left Egypt. It also instructs us about *Chidush HaOlam* - the newness of the world, for if the world would have always existed, nothing would ever change from its nature. It instructs us about His power, which is indicative of His uniqueness as it says (Ex. 9:14), “So that you will know that there is none like Me in the entire world.” This is the reason it is stated, “who took **you** out”, for they knew and were witnesses to all of this. **Commentary of Ramban to Exodus 20:2**

(3) אמונת הקדמות על הצד אשר יראה אותו אריסטו, שהוא על צד החיוב, ולא ישתנה טבע כלל ולא יצא דבר חוץ ממנהגו – הנה היא סותרת הדת מעיקרה, ומכזבת לכל אות בהכרח, ומבטלת כל מה שתיחל בו התורה או תפחיד ממנו – הא-לוהים. רמב"ם, מורה נבוכים ב:כה

The belief in the eternity of the world, in the way that was understood by Aristotle, that it is impossible for nature to change or for anything to act abnormally, is a direct contradiction to the Torah and would force one to deny all the miracles and would negate all that the Torah fears or dreads, Divine justice. **Rambam, Moreh Nevuchim 2:25**

C.

כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ד' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ ד' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: שְׁמוֹת כ:יא

For in six days the L-rd made heaven and earth, the sea, and all that is in them, and rested on the seventh day; therefore the L-rd blessed the Sabbath day, and made it holy. **Exodus 20:11**

D.

(1) . . . צוה שנעשה בזה סימן וזכרון תמיד להודיע שהוא ברא הכל, והיא מצות השבת שהיא זכר למעשה בראשית. פירוש רמב"ן לשמות כ:ח

. . . He commanded us to make a constant sign and memorial to spread the knowledge that He created everything. This is the commandment of Shabbos which is a memorial to the act of Creation. **Commentary of Ramban to Exodus 20:8**

(2) כי כשנזכור אותו תמיד נזכור מעשה בראשית בכל עת וזה פנה גדולה באמונה, כי מתוך החדוש יתבאר ענין ההשגחה והנבואה ואמתת העונש והשכר. פירוש רבינו בחיי לשמות כ:ח

For when we constantly remember the Shabbos, we will remember the act of Creation every moment. This is an important cornerstone in the faith, because through *Chidush HaOlam* - newness of the world, the idea of Divine Providence, prophecy, and the reality of punishment and reward are clarified. **Commentary of Rabbainu Bachya to Exodus 20:8**

II. *Briah* - Creation or Refinement

A.

(1) אף הם הורו שאם העולם חדש יתכן להחריבו ולבטלו בטול גמור אם רצה הפועל שהוא הא-ל ית'. וגם אפל"טון מודה בדבר זה. והוא מודה כי העולם חדש אך סובר שיש שם גולם מצוי. ואנו אומרים שלא היה שם לא גולם ולא צורה אבל הכל התחיל וברא השם ית' יש מאין. ואף על פי שמצאתי בדברי הגדה דברים אחרים כדברי רבי אליעזר הגדול על השמים והארץ, מכל מקום הסברא שנתועדו בה כל ישראל זו היא שהכל היה אין והתחיל ועשאו יש, והרבה מדרשות ושאלות בבראשית רבה מוכיחות על ככה: רמב"ם, אגרת לר' חסדאי הלוי הספרדי

Even the Greeks have taught that if the world was new, it would be possible to totally destroy it, if G-d so wanted. Even Plato agreed to this. He agreed that the world is new but he maintained that there was a preexisting formless entity ("hayuli"). We say, [on the other hand,] that there was no preexisting substance or form but rather everything began and was created by G-d from a state of nothingness. Even though I found a different approach in the Agadata of Rabbi Eliezer, the Great, regarding heaven and earth, nevertheless, the approach that is accepted by [virtually] all of Israel is that everything was in a state of nothingness and G-d put it into existence. Many Medrashim and discussions in the Medrash Beraishis Rabbah indicate this. **Letter of Rambam to R. Hisdai HaLevi HaSefardi**

(2) הקב"ה ברא כל הנבראים מאפיסה מוחלטת ואין אצלנו בלשון הקדש בהוצאת היש מאין אלא לשון "ברא" ואין כל הנעשה תחת השמש או למעלה, הווה מן האין התחלה ראשונה אבל הוציא מן האפס הגמור המוחלט יסוד דק מאד, אין בו ממש, אבל הוא כח ממציא, מוכן לקבל הצורה, ולצאת מן הכח אל הפועל, והוא החומר הראשון, נקרא ליונים "היולי" ואחר ההיולי לא ברא דבר, אבל יצר ועשה, כי ממנו המציא הכל והלביש הצורות ותקן אותן: פירוש הרמב"ן לבראשית א:א

The Holy One, blessed be He, created all the creations from an absolute state of nothingness. We have nothing in the Holy Language which denotes bringing something into existence from nothingness except the word, "bara". But nothing that presently exists under the sun or above it came directly from nothingness. Rather, G-d produced from the absolute nothingness an ethereal substance with the power of producing real substance and ready to receive a form and to change from potential to the actual. This was the first matter. It is called by the Greeks, "hayuli". After creating this "hayuli" He stopped creating, but rather formed and refined, for from this substance He brought everything into existence, clothed them in a form and refined them. **Commentary of Ramban to Genesis 1:1**

(3) כי הא-להים ברא יש מאין ביום הראשון לבדו, ואחר כך מן היסודות ההם הנבראים יצר ועשה. רמב"ן לבראשית א:כו

For G-d created something from nothing only on the first day. Afterwards, from those created elements, did He form and refine. **Commentary of Ramban to Genesis 1:26**

(4) בקדמין ברא ד' ית שמיא וית ארעא. תרגום אונקלוס לבראשית א:א

In the beginning G-d created heaven and earth. **Targum Onkelos to Gen. 1:1**

B.

(1) ואם באת לפרש כפשוטו כך פרשהו, בראשית בריאת שמים וארץ, והארץ היתה תוהו ובהו וחושך וגו', ויאמר א-להים יהי אור. ולא בא המקרא להורות סדר הבריאה לומר שאלו קדמו . . . רש"י לבראשית א:א

If you want to interpret this verse in its plain sense, this is the explanation: At the beginning of the creation of the heaven and earth, when the earth was unformed and void, and darkness was upon the face of the deep, etc. G-d said, "Let there be light." For the passage does not come to teach us the order of the acts of creation, to say that these (heaven and earth) came first . . . **Rashi's commentary to Genesis 1:1**

(2) ברא - רובי ממפרשים אמרו שהבריאה להוציא יש מאין וכן אם בריאה יברא ד'. והנה שכחו ויברא א-להים את התנינים (ברא' א כא) . וש'לש בפסוק אחד: ויברא א-להים את האדם [בצלמו בצלם א-להים ברא אותו וזכר ונקבה ברא אותם] (ברא' א כז). פירוש ר' אברהם אבן עזרא לבראשית א:א

Most of the commentators explain that the term, "*bria*" denotes the creation of something from nothing. In a similar way they translate the verse (Numbers 16:30), "But if the L-rd creates a new thing." But they forgot the verse (Gen. 1:21), "And G-d created (*vayivra*) the great sea monsters," as well as the passage where the word appears three times [and clearly refers to the refinement of an already existing thing]: So G-d created (*vayivra*) man in His own image, in the image of G-d created (*bara*) He him; male and female He created (*bara*) them. (Ibid. 1:27) **Commentary of R. Avraham ibn Ezra to Genesis 1:1**

(3) והטעם כי בראשית בריאת הרקיע והיבשה לא היה בארץ יישוב כי היתה מכוסה במים. פירוש ר' אברהם אבן עזרא לבראשית א:ב

The sense of the passage is that at the beginning of the creation of the heaven and earth, the earth was unpopulated as it was covered with water . . . **Ibid. 1:2**

C.

ורבי יוחנן אמר: כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם. הי נינהו? - ויאמר דבראשית? הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא, דכתיב (תהלים ל"ג) בדבר ד' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. מגילה כא:

R. Yohanan said: [The minimum of ten verses that are read during the Torah reading correspond to the] the ten utterances with which the world was created. What are these? The expressions "And [God] said" in the first chapter of Genesis. But there are only nine? The words "In the beginning" are also a [creative] utterance, since it is written (Psalms 33:6), "By the word of the L-rd the heavens were made, and all the host of them by the breath of His mouth." **Megilah 21b**

III. The Beginning of Time

A.

(1) אר"י בר סימון יהי ערב אין כתיב כאן אלא ויהי ערב מכאן שהיה סדר זמנים קודם לכן א"ר אבהו מלמד שהיה בורא עולמות ומחריבן עד שברא את אלו אמר דין הניין לי יתהון לא הניין לי א"ר פנחס טעמיה דר' אבהו וירא א-להים את כל אשר עשה והנה טוב מאד דין הניין לי יתהון לא הניין לי: מדרש בראשית רבה פרשה ג' פסקה ז'

Rabbi Yehudah b. Simon said: Scripture does not state, "Let there be evening," but rather, "It was evening." From here we see that time existed beforehand. Because of this, Rabbi Abahu said: This teaches us that He created worlds and destroyed them until He created these. He said, "I have pleasure with these and I didn't have pleasure with the others." R. Pinchas said that the basis of R. Abahu's statement is the verse, "And G-d saw every thing that He had made, and, behold, it was very good." This pleases Me whereas the others did not. **Medrash Beraishis Rabbah Parshah 3 Piska 7**

(2) פתח תניינא, נחלה מבוהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך (משלי כ') מלמד שהקב"ה ברא תחלה עולמות ומחריבן אילנות ועוקרן לפי שהיו מבוהלין ומקנאין זה לזה, משל לעשר אילנות הנטועות בשדה בשורה אחת באורך, ואין בין אילן לאילן כמלא נימא כל אילן ואילן רוצה שימלוך על כולן ולינק כל לחלוח האדמה בין כך יבשו כלם, כך העולמות. ואחריתה לא תבורך, שנטל הקב"ה אורו מהם ונשארו חשך לענוש בהם הרשעים, הוי ואחריתה לא תבורך. מס' אצילות נדפס באוצר המדרשים (אייזנשטיין) עמוד סו

The last introduction [to the discourse] is as follows: "An inheritance gotten hastily in the beginning will not be blessed in the end." (Proverbs 20:21) This teaches us that the Holy One, blessed be He, originally created worlds and destroyed them, trees and uprooted them, because they were hasty and were jealous of one another. This is akin to ten trees which were planted in a field in a straight row without any room between them. Every tree desires to rule over the others and to draw all of the moisture of the ground to itself and to dry out the others. So too was it with the [destroyed worlds]. "They will not be blessed in the end." (Ibid.) This is because the Holy One removed His light from them and they remained in the dark in order to punish the evil. This is the meaning of, "They will not be blessed in the end." **Mesechta Atzilus**

(3) זרמתם שנה יהיו אלו תשע מאות ושבעים וארבעה דורות שהיו קודם לבריאת עולם ונשטפו כהרף עין בשביל שהיו רעים ר' יוחנן אמר למה ב של בראשית גדולה ביותר לפי שהיא מצטרפת לשני ביתין למלא ארבע בראשית בגימטריא תתקע"ד הוי כיצד תש"ר הרי תשע מאות א' דבראשית מתחלף עם ל' דאלב"ם הרי שלשים, י' מתחלף עם מ' דאתב"ש הרי ארבעים, ב' שהיא גדולה כשני ביתין מצטרפת לחשבון ארבעה הרי תשע מאות ושבעים וארבעה ואחר כך ברא א-להים את השמים ואת הארץ. מדרש תהלים מזמור צ' מכ"י הובא בס' תורה שלמה לבראשית בהשמטות אות ג'

"You sweep them away; they are like sleepers." (Psalms 90:5) This refers to the nine hundred and seventy four generations which were before the creation of the world and were swept away in an instant because they were evil. Rabbi Yochanon said, "Why is the "bais" of the word *beraishis* so large? Because [of its size] it is equivalent to have written *baises* whose numerical value is four. The [full] numerical value of *beraishis* is nine

hundred and seventy four. How so? The numerical value of the letters “tov” “shin” and “reish” equal nine hundred. The “aleph” can be interchanged with a “lamed” in the “a=l b=m system. The “yud” can be exchanged with a “mem” in the “a=t b=sh system. The “bais” which is as large as two “baises” is equal to four. All tolled there is nine hundred and seventy four. After that period, G-d created heaven and earth. **Manuscript of Medrash Tehilim Mizmor 90, quoted in Torah Shelaimah to Beraishis, Note 3 in Addendum**

B.

(1) וארעא הות תהיא ובהיא וצדו מן בני אנשא וריקניא מכל בעיר ורוחא דרחמין מן קדם ד' הות מנשבא על אפי מיא: תרגום ירושלמי א:ב

And the earth was void and empty: Void of people and empty of livestock. And a spirit of G-dly compassion swept over the face of the waters. **Targum Yerushalmi to Genesis 1:2**

(2) כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו שלא בא לעולם כו'. בשלמא מה למעלה מה למטה מה לאחור – לחיי, אלא לפנים – מה דהוה הוה! רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו: משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: בנו לי פלטירין גדולין על האשפה, הלכו ובנו לו. אין רצונו של מלך להזכיר שם אשפה. חגיגה טז.

Whosoever speculates upon four things, it would have been more compassionate if he had not come into the world etc. Granted as regards what is above, what is beneath, what [will be] after, that is well. But as regards what was before - what happened, happened! Both R. Yochanan and Resh Lakish say: It is like a human king who said to his servants: Build for me a great palace upon the dunghill. They went and built it for him. It is not the king's wish [thenceforth] to have the name of the dunghill mentioned. **Chagigah 16a**

C.

(1) אבל מה שתמצאהו כתוב לקצת ה'חכמים' מהעמיד זמן נמצא קודם בריאת העולם מסופק מאד כי זהו דעת אריסטו, אשר בארתי לך, אשר יראה שהזמן לא יצויר לו תחילה – וזה מגונה. . . . ואין זה המאמר אצלי אלא כיוצא במאמר ר' אליעזר, "שמים מהיכן נבראו" . . . כבר הודעתך שיסוד התורה כולה – שהא-לוה המציא העולם לא מדבר, בזולת התחלה זמנית, אבל הזמן נברא, כי הוא נמשך לתנועת הגלגל, והגלגל נברא: רמב"ם מורה נבוכים ב:ל

The idea that time existed before the creation (*bria*) of the world, something which is found in the writings of some “Sages”, is very problematic, for this is Aristotle’s opinion, which I have explained to you . . . To me, their statement has the same status as that of Rabbi Eliezer’s [that something preexisted heaven and earth]. . . . G-d created the world out of nothingness before the beginning of time. Time is a creation, however, as it is connected to the movement of the sphere, and the sphere was created. **Rambam, Moreh Nevuchim 2:30**

(2) ויקרא א-להים לאור יום יאמר כי נברא הזמן ועשה מדת יום ומדת ליל. פ' הרמב"ן לבראשית א:ה

[The passage,] “And G-d called the light, Day”, is telling us that time was created and that G-d affixed the time period of day and night. **Comm. of Ramban to Genesis 1:5**

D.

ר' יהודה אמר האור ברא תחלה ואח"כ העולם משל למלך שבקש לבנות פלטין והיה המקום אפל מה עשה הדליק נרות ופנסין לידע היאך הוא קובע דימוסים כך האור נבראת תחלה ור' נחמיה אמר העולם נברא תחלה משל למלך שבנה פלטרין ועטרו בנר. מדרש שמות רבה נ:א

Rabbi Yehudah said that the light was the first thing that was created (*bara*) and then afterwards the world. This is analogous to a king who desired to build palaces in a dark place. He first lit lamps and lanterns in order to know where to place the foundations, so too, light was created first. R. Nechemiah said that the world was created first. This is analogous to a king who first built his palace and then crowned it with a lamp. **Medrash Shmos Rabbah 50:1**

E.

הרי"א כתב שלכן היה ערב תחלה כי מעת שברא את השמים והארץ עד שאמר יהי אור נמשך י"ב שעות והיה חשך ולילה ואחר י"ב שעות אמר יהי אור והי' בקר, ואינו נכון דהא אמר ויהי ערב וחשך שמש קודם בריאת האור לא יקרא ערב רק לילה, כי ערב מציין זמן השקיעה כנ"ל, ולכן טוב יותר מ"ש בכוזרי שכשאמר ד' יהי אור נהיה אור ונשקע תיכף ושקיעה זו קרא ערב ואחר י"ב שעות זרח והי' בקר, וזה עשה כדי שיהי' ערב ובקר שהוא יום שלם ובזה מבואר מה שאמר יום אחד לא יום ראשון שהוא טעם למה שנשקע האור תכף כדי שיהי' יום אחד, שיום בלא לילה לפניו אינו יום אחד רק חצי יום. פירוש המלבי"ם לבראשית א:ה

Rav Yitzchak Abravanel wrote that the reason evening preceded day, [on the first day,] is that the duration of the time from when He created heaven and earth until he said, "Let there be light," lasted for a period of twelve hours. There was initial darkness and night and after twelve hours He said, "Let there be light." This, [in my opinion,] is incorrect. It is stated [in Scripture], "And it was evening." The darkness that functioned before the creation of the light would not be referred to as "evening" but rather "night", for the term "evening" indicates the time of sunset . . . Therefore, the preferred explanation is that of the Kuzari (R. Yehudah HaLevi), that when G-d said, "Let there be light," there was light and it immediately set. This setting of the sun is referred to as "evening". After twelve hours, the sun shined and it became morning. This He did in order that it should be evening and morning, a complete day. This clarifies the reason why it says, "one day" rather than, "the first day". This is telling us the reason why the light immediately set: i.e in order that it be "one day", (a full day), for a day without a previous night is not "one day" but a half a day. **Commentary of Malbim to Genesis 1:5**

F.

ויהי ערב ויהי בקר: אין כתיב כאן ויהי לילה ויהי יום אלא ויהי ערב שהעריב יום ראשון ושקיע האור ויהי בקר בוקרו של לילה שעלה עמוד השחר הרי הושלם יום א' מן הו' ימים שאמר הקב"ה בי' הדברות ואח"כ התחיל יום שני ויאמר א-להים יהי רקיע, ולא בא הכתוב לומר שהערב והבקר יום אחד הם כי לא הצרכנו לפרש אלא היאך היו ששה ימים שהבקר יום ונגמר הלילה הרי נגמר יום אחד והתחיל יום שני. פ' הרשב"ם לבראשית א:ה השמטות